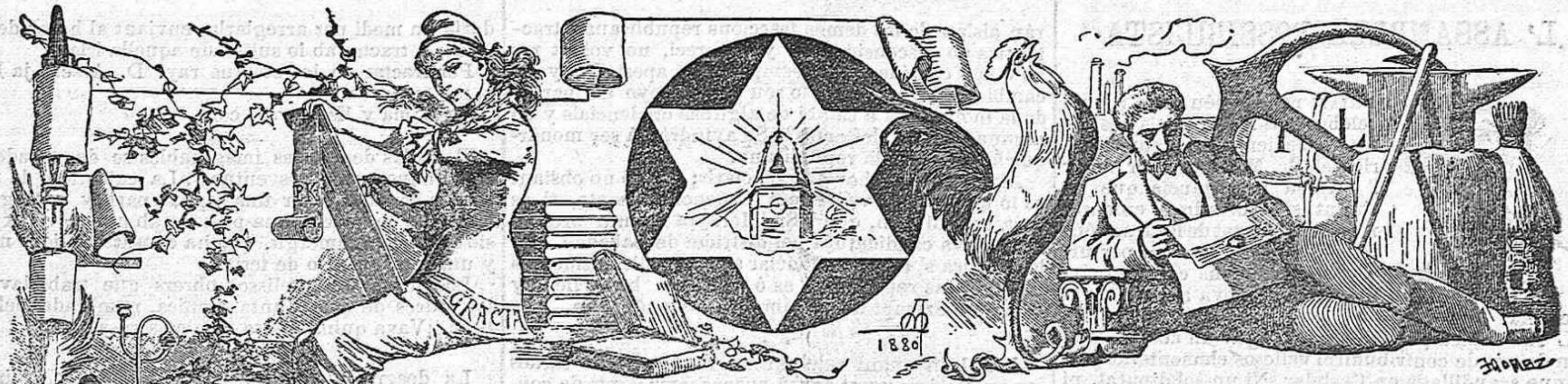

10138

LA CAMPANA DE GRACIA.

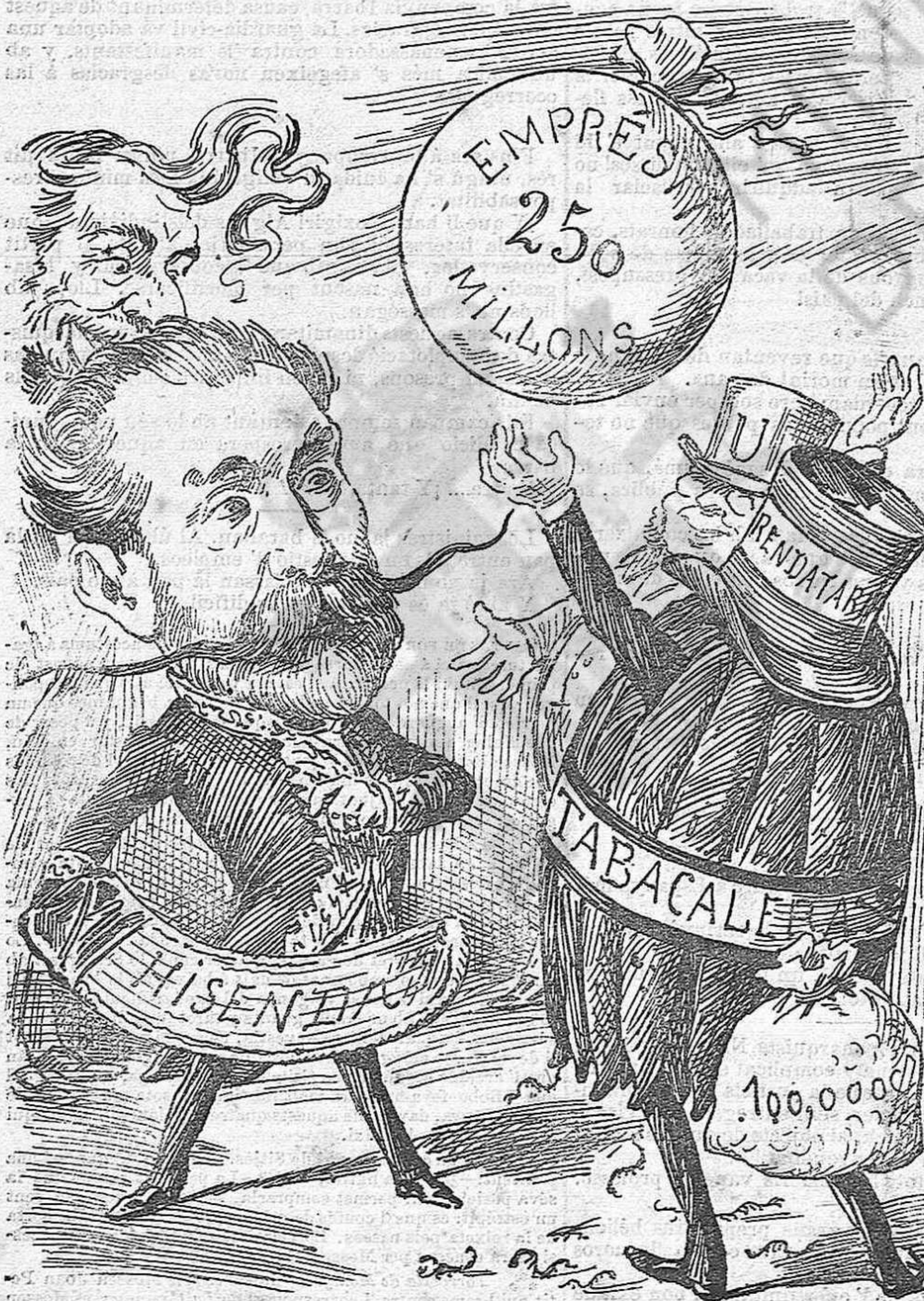
DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrasats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesseta 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2. Estranger. 2'50

COSAS D' ESPANYA

Mientras lo nostre Salvador se disposa à jugar la gran partida ab dos camaradas y à costa del país;

...los pobres obreros d' Andalusía s' están morint de fam.

L' ASSAMBLEA POSSIBILISTA

ODRIAM pendre peu de la reunió celebrada a Madrid pels possibilistes obediets a la convocatòria del Sr. Morayta y fer notar l'escassa importància que ha tingut, si tractessim d'enmaranyar més l'estat de las fraccions republicanas, ja massa perturbadas, perque 'ns complaguem tirant nova llenya al foch de la

discordia.

L'Assamblea possibilista ha sigut un acte al qual han deixat de contribuirhi valiosos elements del partit que acudillava en Castelar. Ni un sol diputat, ni un sol senador de l'actual minoria ha tingut a bé assistirhi. Una regió tan important com l'aragonesa s'ha abtingut d'enviarhi representants. L'única figura que s'ha trobat per presidir las sessions ha sigut la de D. Eusebi Corominas, director de *La Publicidad*.

No farem notar lo que tot això significa, tractantse de una agrupació que sempre ha tingut un gran respecte a las gerarquias.

A nosaltres ens basta saber que 'ls reunits han fet nova professió de fé republicana. En aquest punt dissenyem manifestament de la conducta incalificable de D. Emilio, empenyat ara més que may en nutrir ab los seus amichs las filas del partit liberal de la monarquia. Los representants de l'Assamblea han dit a coro lo que individualment tenian ja manifestat.—Soch republicà—deya avants cada hù d'ells; y—som republicans—repeteixen avuy tots plegats.

¡Enhorabona!

Pero no basta això per constituhir un partit, ab condicions de vida independent y propia. No es tan fàcil com sembla sustentar avuy la bandera que 'n Castelar va desgarrar; y es més difícil realisarho si 's considera que la política castelarina ha fracassat per complet.

Empenyarse en ser castelari a despit de 'n Castelar es perdre 'l temps miserablement.

No diriam això, si en l'Assamblea possibilista hagués sigut severament jutjada la conducta infca del jefe que ha trahit als seus amichs, defraudant la confiança que per espay de tants anys tingueren en ell depositada. Res d'això s'ha fet, sino tot lo contrari. Castelar, desde l'ambigua situació en que s'ha colocat, contarà ab un núcleo de amichs dintre del camp monàrquich, mentres un altre núcleo, insensible als agravis que d'ell ha rebut lo partit republicà, s'obstina en mantenirse fidel a un home que desde 'l fondo del seu cor els desprecia, per si un dia 's dignés (que no serà) rectificar novament la seva conducta y tornar voluntariosament al camp de la República.

De manera que segons sembla 'l punt de mira dels possibilistas de l'Assamblea de Madrid es mes la figura desprestigiada de D. Emilio, que la mateixa causa republicana.

Un partit que diu:—Agrupemnos per lo que puga ser—en lloch de dir:—Agrupemnos per treballar activament pel triump de la República—tal es lo que sembla resultar de l'Assamblea.

¿Y es això lo que ha de satisfernos?

Dirse republicà costa poch, y no conduheix a gran cosa. Lo important es fer de l'ofici.

Y per fer de l'ofici, la primera condició exigible es renunciar per sempre més a tota conexió material y fins platónica ab l'home funest que ha fet traició a la causa republicana. La condició de republicà y la condició de castelari son dos cosas totalment incompatibles. La treta de D. Emilio va ser massa grossa perque puga perdonarse ni olvidarse, mentres hi haja republicans a Espanya.

Y pretendre encarnar las esperansas pel porvenir en los dolorosos y ominosos recorts de un passat que tingué per coronament la més insensata y la més burda de las apostassias, equival a crearse una situació que no te res de ayrosa ni tampoch de práctica.

Més clar: qui estiga ab en Castelar deu estar ab la monarquia; qui estiga ab la República no pot estar ab en Castelar.

L'Assamblea va limitarse a dir:—Som lo qu'hem sigut sempre y seguirem la conducta que sempre hem seguit.

Molt oportú hauria sigut que s'hagués aclarit un punt de la major importància. Castelar fins quan se deya republicà, solia distingirse per l'odi implacable que professava als republicans de las demés fraccions y per las sevas carinyosas concomitancias ab los partits monàrquichs.

Ara bé: al dir los de l'Assamblea que serán lo que han sigut sempre ¿entenen que han de seguir la mateixa conducta que havia adoptat constantment lo Pontífice, avants del seu suicidi polítich? ¿Continua-

rán aislats de las demés fraccions republicanas, tractantlas ab desconsideració y despreci, no volent res ab ellas, considerantlas sempre com apestadas y en cambi aniran a prestar lo seu trist apoyo als partits de la monarquia a cambi de algunas credencials y de algunas miserables actas? ¿Se avindrán a ser monàrquichs ab etiqueta republicana?

Això es lo que havian de aclarir; y això no obstant es lo que hem de veure més ó menos prompte, si es cert, com diuen, que 'l Sr. Morayta intenta presentar la seva candidatura pel districte de Sabadell. En la práctica s'ha de evidenciar si 'l republicanisme dels possibilistas republicans es ó no es de bona ley, y está ó no exempt de tota impuresa monàrquica.

Inútil dir quant celebrariam nosaltres que sigüés pur y dessinteressat fins a poder servir a tots de consolador exemple.

Pero si tal cosa no succehis: si 'l republicanisme dels possibilistas que 's resisteixen a passar ostensiblement al camp monàrquich, resultés una nova mistificació, llavors no tindriam mes remey que combatre'ls com als pitjors enemichs de la causa republicana.

Perque la veritat es que baix l'aspecte de la moral política quedarian colocats a un nivell encare mes baix que aquells altres possibilistas que trayentse la careta, se 'n han anat al camp monàrquich.

La franquesa es sempre preferible a la hipocresia.

P. K.

ILERS de treballadors del camp que 's troban sense feyna acuden a Sanlúcar y altres pobles de Andalucía, famélics, desesperats, passejant pel carrer la miseria y amenassant las flecas.

Las flecas: allá ahont s'hi ven lo pa qu'ells ¡infelissos! no poden adquirir per saciar la fam que 'ls extenua.

¡Quin contrast! ¡Milers de treballadors honrats, careixent fins de un rossogó de pa y pandillas de polítichs agafats als mugrons de la vaca del pressupost, sadollantse ab la sanch del país!

Y lo més trist es que 'ls que reventan de farts no 's recordan dels que s'están morint de gana.

Es a dir, sí: se 'n recordan; pero sols per enviar reforços als pobles ahont polulan los pobres que no tenen pa.

Més valdria, y fora cent vegades més humà, que lo que 's gasta en la movilizació de la forsa pública, se invertís en sopas.

En lloch de batallons de soldats ab las cartutxeras ben plenas de municions de guerra, lo que allá 's necessita son ranxeros y forsa carros ben plens de municions de boca.

Pero 'l govern ja fa temps que diu los salms al revés.

Y que 's morin alguns centenars de miserables ben poch se 'n hi endona.

Lo govern deu pensar:—Quants menos serém, més riurém.

¡Y viva la gresca!

L'heroe de Sagunto no vol ser princep...

¿No saben per qué?

Senzillament perque no vol fer riure a Espanya més de lo que l'ha feta riure fins ara.

L'heroe diu que 's contenta ab lo carinyós telégrama que van dirigirli las institucions.

¡Ell s'hagués contentat ab un telégrama quan va fer la cadetada de Sagunto!

La mort repentina del anarquista Nacher, detingut en la presó de Barcelona y complicat en la causa del Liceo, ha donat lloch a que la justicia manés practicar l'autopsia del cadáver, sent entregadas las vísceras al Laboratori químic, al objecte de que las analisis y vegi si Nacher va ser envenenat.

Está vist que no tots los misteris van a la professó.

A Filipinas s'están fent grans preparatius bélichs per emprendre una campanya activa contra 'ls moros de Mindanao.

No falta qui dupta de l'oportunitat y 'l bon éxit de aqueixa operació.

No obstant, si la cosa anés malament, sempre que-

daría un medi per arreglarla, enviant al heroe de Sagunto a tractar ab lo sultán de aquella isla.

Per tractar ab los sultans ray! D. Arseni ja hi té la mà trencada.

Ell la ma y Espanya 'l coll.

Totas las desgracias imaginables se desencadenan sobre aquest país desventurat. La catástrofe de Santander havia de tenir una segona part, y la tingué 'l dimecres de la senmana passada ab una nova explosió del vapor sumergit, que ha causat vintidos morts y un gran número de ferits.

Los morts son infelissos obrers que treballavan a las ordres de una Junta técnica, nombrada pel govern. ¡Vaya quina Junta técnica será aquesta!

La desgracia era prevista. L'eminent químic francés Mr. Turpin va anunciarla, dihent qu'era precis procedir ab tota activitat a la extracció de la dinamita, evitant que 's despregués d'ella la nitroglicerina, perque en aquest cas lo perill de las explosions era imminent.

Y es tanta l'activitat que va desplegar lo govern, que no va pensar en procedir a l'extracció, sino quatre mesos després de la primera catástrofe. Altres mals-de-cap tenian los sagastins, en sostenir l'equilibri del govern y en resoldre la crisis ministerial.

Si en aquest país hi hagués justicia, lo ministeri hauria de ser obligat a celebrar los seus conciliábuls en una barcassa, anclada en las ayguas, sota las quals hi ha las desferras del *Cabo Machichaco* y la nitroglicerina despresa de la dinamita.

Llavors sabriam lo qu'és bo.

Y ara 's prepara una nova voladura per un de aquests dias. La ciutat de Santander está consternada, y tant com consternada, indignada contra 'l govern.

Los santanderins han celebrat manifestacions públicas de protesta contra la situació fusionista y contra la companyia Ibarra, causa determinant de aquest cúmul de desgracias. La guardia-civil va adoptar una actitud amenassadora contra 'ls manifestants, y ab una mica més s'afegeixen novas desgracias a las ocorregudas.

Fins ara a la companyia Ibarra, ningú li ha dit res, ningú s'ha cuidat d'exigirli la més minima responsabilitat.

¡Y que li han d'exigir! Alguns dels individuos que en ella interessan, son personatjes afiliats al partit conservador, y ja se sab que 'ls conservadors y 'ls sagastins no han nascut per mortificarse. Llops ab llops no 's mossegan.

Contra aquests dinamiters, contra aquests anarquistas del explotació despiadada 'ls governs monàrquichs no tenen presons, ni saben imposarlos multas que 'ls baldin.

Ells campan sempre ostentant ab lo seu nom, l'única condició que avuy prospera en aquest país: la barra.

Ibarra... ¡Y tanta barra!

Los ministros ja no 's barallan. Al últim han fet la pau entre ells en la qüestió d'empleos.

Ara ja no més falta que fassan la pau ab lo país.

Y això ja es una mica més difícil.

CARTAS DE FORA.—*Tremp*.—Un feligrés que acostuma a agafar turcas anà a confessarse ab Mossen Butxacas, y aquest de primer antuvi li preguntá si estava horratxo; a lo qual respongué aquell que no, tota vegada que no havia begut mes que un petricó d'ayguardent. Ab tot y aquesta confessió, y a pesar de que diuen que per pendre la comunió s'ha d'estar en dejú, Mossen Butxacas li doná l'hostia, ab gran escándol de tots los que crehen lo qu'ells diuen.—A l'iglesia s'han suspés los sermons, perque l'Ajuntament aquest any no 's presta a pagarlos: sense aygua no 's molt; sense pessetas no 's predica.

Lo Bobo de Vilafranca del Panadés continúa fent de las sevas. A la menor observació dels regidors contesta sempre invariablement: «Qui no li agradi que ho deixi.» Pretenia que l'Ajuntament assistís en corporació a la professó de Senmana Santa en companyia dels armats, y va tenirse de contentar ab quatre concejals dels 16 que componen la corporació. Lo Bobo anava ab barret de gallego y americana: lo Sr. Freret ab tarot y sobre-todo embotonat de dalt a baix y ab la banda mitj amagada com si 's donés vergonya del papé ridícul que feya; lo Sr. Pere Mús ab un frach, guants y tarot que li comprá la seva dona, la qual mentres lo vestia, com qui vesteix un ninot li deya: Farás més goig que l'arcalde y molta gent se pensarán que l'arcalde ets tú. Y per últim lo Sr. Replega, vestit igual que 'l Bobo feya una cara molt llasimosa, sota un barret de riallas. Y ara, davant de aquests quatre regidors y 'l cabo, qui no li agradi que ho deixi.

En un confessionari de Sitjes. Lo confés pregunta a una penitent:—¿Ja té la butlla, vosté?—La penitent respón que la seva posició no li permet comprarla. Al arribar aquí se sent un estrépit: es que 'l confés de una revolada li ha tirat la porta de la reixeta pels nassos. Lo vicari nou de Sitjes en lo successiu serà conegut per Mossen Butlla.

Torroella de Montgrí.—Ja no es sols Mossen Joan Peit qui brama contra 'l corresponsal de *La Campana*, es Mossen Joan Grós qui 's permet fer resar pare nostres per ell perque Déu l'ilumini. Pero menos mal si 's limitessin a resar. Lo mes

FINAL DE L' OPERA BUFA: «DE MELILLA A MARRAKEIX»

Disposats a pagar

Preparats per arreglar la zona neutral

L' embaixador se'n torna a Espanya d' amagat... y reventat

¡Un empréstit!... Aquí está l' admirable solució que l' portentós Salvadó diu que acaba de trobar. Aquest es lo gran registre, la combinació estúpida ab la qual salva l' Hisenda lo marvellós ministre...
 ¿Vol di, afortunat nebot que l' seu plan es acertat? ¿Ja n té la seguretat de que aixó ho arregla tot? Perdoni si l' incomodo y l' trobo un xiquet bunyol, pero, vaja... ¡qualsevol es salvador, d' aquest modo!

C. GUMÀ.

l' arcalde de Caldetas no vol ser menos que n Sagasta. Si D. Práxedes nombra ministre de Hisenda a un seu nebot, l' arcalde de Caldetas nombra al seu fill secretari del Ajuntament, secretari del jutjat municipal, depositari dels fondos de la població, recaudador de consums, rellotjer de la parroquia y encarregat del alumbrat públich.

Si més empleos hi hagués, al poble més n' hi conferriria. Lo gran que es que tot se quedi a casa.

Lo ministre Salvador, agrahit a l' Arrendataria de tabacos, qual direcció vá desmpenyar avants de ser ministre, sembla que tracta de concedirli la mar de gangas.

Al fer aixó s' mostra agrahit y al mateix temps molt previsor.

Uns quants anys més de cigarros dolents y tots los espanyols estarán malalts de la gargamella. Y per lo tant, impossibilitats en absolut de cridar contra l' govern.

A n' en Gamazo l's seus paisans han acordat regalarli una safata d' or.

¡Sembla mentida que fins havent passat en Gamazo pel ministeri de Hisenda, encare quedi or a Espanya per ferne una safata!

No podrá dirse qu' en Sagasta no haja procedit ab lo mas exquisit cuidado en l' elecció dels nous ministros.

Si algú, al Congrés, s' atreveix a criticarlo, podrá dir:

— Senyor Aguilera, tít, qui la bondat de alsarse. Y senyalant a aqueix homénas que té una talla de uns dos metros, podrá afegir:
 — ¿Qui dirá, per la mostra, que l' nou gabinet no es un ministeri d' altura?

De un periódich de Madrid:
 «Al nou ministre de Hisenda li preguntaren:
 — Vamos a veure: ¿vosté qu' es?... ¿proteccionista ó lliure-cambista?
 »Y l' Sr. Salvador va respondre:
 — Ni una cosa ni altra: jo soch nebot de D. Práxedes.»

Lo centro ahont se fan los traballs de organizació de la pelegrinació a Roma s' troba situat al carrer de la Canuda, cantonada al carrer de Vertrallans.

Es aquell un local de molta historia. Durant lo período de la revolució hi estigué instalat lo principal club republicá.

Després de la restauració borbónica, s' convertí en sala de ball ó sigui en escorxador de raspas. Avuy es un dels refugis dels llanuts.

Aixó sols pinta al viu la marxa dels temps presents, impulsats per una reacció mansa; pero no menos pronunciada y no menos diu a treure las unglas, aixis que s' comensi a veure los orelas.

Vintiún anys entrera algunas iglesias van transformarse en clubs. No seria extrany que avuy lo célebre club del carrer de la Canuda se transformés en iglesia.

Lo barco que ha de anar a Melilla en busca del héroe de Sagunto es l' Alfonso XII.

D' Arseni podrá dir:
 — Favors ab favors se pagan: jo vaig portar a Alfonso XII y ara Alfonso XII m' porta a mi.

No n' hi havia prou ab las creus que van concedirse per lo de Melilla, que ara se n' ha concedit una altra tanda per lo de l' embaixada.

Ni en un cementiri hi haurá més creus que sobre l' pit dels que han intervingut en aquests successos vergonyosos.

Y a pesar de tantas creus, la infelís Espanya es l' única que ha quedat verdaderament crucificada.

L' última producció d' Echegaray estrenada al tea-

tro de la Comedia de Madrid no ha agradat al públich. Aquesta obra s' titulava *La rencorosa*.

¡Qué s' hi ha de fer!
 També ha sigut estrepitosament xiulat lo *rencorós* D. Emilio en lo teatro de la Comedia política d' Espanya.

A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ro-ma*.
- 2.ª ENDAVINALLA.—*Or*.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*La Fatarella*.
- 4.ª TERS DE SILABAS.—*TRAN VI A VI O LA A LA VA*.
- 5.ª GEROGLÍFICH.—*Com més alt més Pau*.

Han endevinat todas las soluciones los ciudatans Pep Bullanga, un de Tarrassa y P. M. Boada; n' han endevinadas 4; Dalmau de Roda y J. Redondo; 3; Un que s' espera; 2; Palitrochs y Manxilla; y 1 no més, Un rata literari y Aprenent.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadán F. J., Pau Claris.— Un lector de la Campana (Pont de l' Armentera), J. Ferré, R. B., Aureneto, Trinquill, R. Horta, F. Puja y Rosell, B. Ferro-ordall, D. F. E., J. Práxedes, Un Aprenent, M. Morell C., H. R. Sado, Viola Pau y M. Stega-taxas.— *Lo qu' envian aquesta semana no fa per casa.*

Ciudadán J. Redondo, Un Musol M., J. T. rgarona, Un Gracienc, L. V., Nen Isidro, Ll. Guizán, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Escobá Pous, Noy de Sans, J. García Suarez, Anton dels Bigotís y Dalmau de Roda.— *insertarem alguna cosa de lo que us envian.*

Ciudadá P. u Claris: Está be.— V. E. N. (Conesa) y A., G. (Llagostera): L' abundancia de originals no us permet ocuparnos.— S. J. (Breda): Ho deixarem per la semana próxima.— Ros-toll: L' article peca una mica de difus: l' anecdota está be.— J. Llenas: Enterats y complaurem.— L. C. Callicó: Vá be.— J. Bué Ventura: Es fluixa.— J. Casanova Ventura: Quedan aceptadas.— J. Molas: Lien la poesia de vosté.— J. Usón: Los traballs qu' envia están bé; sobre tot lo qu' está en vers.— F. Torres (Bellisic): No us podem fer cárrech per falta d' espay.— J. Comas Puní: Si senyor: era vosté mateix: aprofitarem l' epigrama.— J. I. (Castellvell): No us es possible parlarne.— J. Golf-richs: No va prou bé.— Trinitari Costa: Aceptada.— Ramonet R.: Reallment es algo d' fidel. Rebut lo que us indica: está molt bé.— D. V. Forreda: No us vá.— Pepet Ro-g: Resulta massa llarch y poch xistós.— Ll. Salvador: La de aquesta semana es a molt bé. Se us ha fet present que una de las instantaneas de vosté que publicavam la semana pasada, es trañuda del castellá: no vulgui imitar al au' or de *Tenorios!* que vosté no n' té cap necessitat.

LOPEZ, editor.— Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.— Asalto, 63.— BARCELONA